

om sønæring af 28. februar 1916 med senere ændringer (se side 537). Betænkning (B. sp. 1477) afgivet $16/3$. (Ordfører: Qvist Hansen). 2. (sidste) beh. $22/3$ (F. sp. 2993).

Ved rigsdagsbeslutningen giver rigsdagen sit samtykke til ratifikation af ovennævnte konvention, som den forelå efter at være revideret i 1949.

På den i Seattle i juni 1946 afholdte XXVIII internationale arbejdskonference (søfartskonferencen) blev der blandt andet vedtaget en konvention angående skibsmandskabets opholdsrum ombord, for hvilken konvention der er gjort nærmere rede i den af den danske delegation udarbejdede beretning. Konventionen blev på den XXXII arbejdskonference i 1949 underkastet revision på enkelte — dog mindre væsentlige — punkter.

De i konventionen opstillede krav må for Danmarks vedkommende i det store og hele anses for opfyldt ved de herom gældende bestemmelser, der indeholdes i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 373 af 1. august 1945 angående skibsmandskabets opholdsrum m. v., således at konventionens ratifikation kun vil nødvendiggøre visse mindre væsentlige ændringer i og tilføjelser til nævnte bekendtgørelse.

Ifølge konventionens art. 18 kommer denne principielt kun til anvendelse på skibe, hvis køl bliver lagt efter konventionens ikrafttræden, og der vil derfor ikke kunne blive tale om at kræve ændringer gennemført ombord i allerede eksisterende skibe.

Hertil kommer yderligere, at skibe af den af konventionen omfattede størrelse, der på nuværende tidspunkt kontraheres af danske redere, i henseende til indretningen af opholdsrummene ofte går langt videre, end gældende danske bestemmelser kræver, og således allerede opfylder de fleste af de i konventionen indeholdte krav, der ikke er optaget i gældende danske bestemmelser.

Konventionens bestemmelser vil ikke ved Danmarks ratifikation umiddelbart blive bindende for danske skibe, idet der for konventionens ikrafttræden kræves ratifikation